

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET

Alm. del - bilag 344 (offentligt)

Medlemmerne af Folketingets
Europaudvalg og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tlf. +45 33 92 00 00
Fax +45 31 54 05 33
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
1

Kontor
N.1

Journal nr.
400.C.2-0

Dato
19. januar 1996

./.

Til underretning for Folketingets Europaudvalg fremsendes vedlagt programmet for det italienske formandskab, som er blevet offentliggjort efter Rådsformandens redegørelse i Europa-Parlamentet den 17. januar 1996.

A large, stylized handwritten signature in black ink, which appears to read 'H. Helge Petersen'.

SN 4809/95

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION: DET ITALIENSKE FORMANDSKABS
MÆRKESAGER

At sikre samme	hænder og kontinuitet i det europæiske
arbejde under	hensyn til ligevægten mellem institutio-
ne og at give	ne og at give de europæiske idealer nye impulser, der
skal være baseret	et på en større lydhørhed over for de
problemer, som	problemer, som ligger offentligheden mest på sinde.

Den italienske regering agter at arbejde for Den Europæiske Unions generelle mål i bevidstheden om, at formandskabets opgave især er at sikre sammenhæng, kontinuitet og konsekvens i det europæiske arbejde. Under vort formandskab vil vi basere os på fuld overholdelse af traktatens bestemmelser, den gældende fællesskabsret og ligevægten mellem institutionerne, idet vi på passende vis vil tage hensyn til medlemsstaternes bekymringer og ønsker. I denne forbindelse har det italienske formandskab til hensigt at opretholde en hyppig og fortsat kontakt med Europa-Parlamentet, der er det væsentlige element i Unionens demokratiske legitimitet, og som bør spille en helt afgørende rolle i indsatsen for at bringe borgerne nærmere til Den Europæiske Union, en proces, som alle medlemsstaterne ønsker styrket. Kommissionens garanti- og initiativfunktion vil ligeledes være en væsentlig støtte for det italienske formandskab. Det anser det for væsentligt at arbejde for at give nye impulser til de europæiske idealer, der synes at have mistet deres tiltrækningskraft over for offentligheden. Denne situation kan kun overvindes, hvis man på ny kraftigt fremhæver de principper, der var inspirationen til opbygningen af Europa som en faktor, der kan skabe fred, stabilitet, velstand og solidaritet, og hvis man ligeledes understreger, at et skred hen imod et system med "nationer uden Europa" ville betyde en sikker tilbagegang mod forfald og marginalisering for vort kontinent. For at gøre dette tydeligt for borgerne, er det nødvendigt at give dem klare signaler om, at de europæiske institutioner

er rede til at give sig i kast med de samfunds- og sikkerhedsproblemer, der optager offentligheden stærkest i alle medlemsstaterne.

De vigtigste spørgsmål for borgerne, opstået i forbindelse med den europæiske integration, er: Sikkerhed og sikkerhed i de internationale forbindelser.

Beskæftigelsen er det første spørgsmål af væsentlig betydning for borgerne, der vil vurdere fordelene ved et integreret økonomisk område og ved strategierne vedrørende vækst- og konkurrenceevne på grundlag af de resultater, det lykkes at opnå med hensyn til at skabe arbejdspladser.

Kontrollen med indvandringsstrømmene, de fælles ydre grænsers sikkerhed, udvidelsen af de eksisterende borgerrettigheder, forenklingen af visse bureaukratiske og administrative procedurer er et andet centralt område med henblik på at vinde offentlighedens aktive tilslutning til den europæiske integrationsproces. Unionen bør gøre en stor indsats for at fremstå som en garant for individuelle rettigheder, der kan udøves uden besværlige bureaukratiske procedurer, og som en instans, der kan yde et ekstra bidrag til medlemsstaternes indsats i beskyttelsen af den personlige sikkerhed og i en afbalanceret kontrol med indvandringsstrømmene fra tredjelande.

Det er særlig vigtigt at føre en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som gør det muligt for Unionen at spille den rolle i verdenspolitikken, der tilkommer den. En politik udadtil, der er kohærent og harmonisk opbygget, således at De Femtens politiske synspunkter gradvis forenes i en større politisk vision, ville ikke kun give verden et mere solidarisk billede af Den Europæiske Union, men ville også give den europæiske offentlighed en konkret referenceramme, der kan fremme følelsen af at tilhøre et fællesskab med fælles værdier og interesser.

Det italienske formandskab vil således på grundlag af de resultater, der er opnået af de lande, der har beklædt formandskabet før Italien, arbejde for at gøre Den Europæiske Unions arbejde mere effektivt og synligt på tre områder: Den Europæiske Union som et integreret økonomisk område, som borgernes fællesskab og som hovedaktør i den internationale politik. Til disse mærkesager, som vil stå i centrum for arbejdet på rådssamlingerne, kommer forhandlingerne om revisio-
nen af traktaten, som på grundlag af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Madrid vil blive indledt i første halvår af 1996 med den formelle indkaldelse af regeringskonferencen.

ET INTEGRERET ØKONOMISK OMRÅDE

At forberede den monetære union ved at forsøge at nå de mål for økonomisk stabilitet, som alle medlemsstaterne frit accepterede med undertegnelsen af Maastricht-traktaten.

Den økonomiske stabilitet er den nødvendige forudsætning for en varig udvikling og for gennemførelsen af effektive og aktive arbejdsmarkedspolitikker.

Viljen til at efterleve de principielle retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker samt en omhyggelig anvendelse af de multilaterale tilsynsprocedurer, der er fastsat i traktaten, er derfor en mærkesag for formandskabet, som er sig bevidst, at der i den økonomiske og monetære unions anden fase - via den nøje koordinering af de nationale økonomiske politikker - allerede gennemføres en konvergerende og solidarisk politik med henblik på at følge disse vejledende principper (stabile priser, sunde statsfinanser og valutaforhold, holdbar betalingsbalance), som alle medlemsstaterne frit accepterede med undertegnelsen af Maastricht-traktaten.

Men det vil også være formandskabets opgave at sikre, at man - på grundlag af det arbejde, der allerede er sat i gang, og konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Madrid - aktivt fortsætter forbedringen af de tekniske og juridiske instrumenter, der er nødvendige for en ordnet og uproblematisk overgang til Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase på den fastsatte dato, idet man samtidig ser nærmere på spørgsmålet om, hvorledes man kan finde den mest hensigtsmæssige form for samordning af de økonomiske og monetære politikker mellem de medlemsstater, der vil være i stand til allerede fra begyndelsen at tilslutte sig den fælles valuta, og de medlemsstater, der midlertidigt er undtaget herfra.

At fortsætte samordningen vedrørende de nationale beskæftigelsesfremmende politikker inden for rammerne af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Essen, idet man på EF-plan iværksætter Kommissionens sociale handlingsprogram.

Det er som led i en stærk politik til konsolidering af den økonomiske stabilitet, at Unionen skal fortsætte den allerede indledte indsats på grundlag af hvidbogen om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse og konklusionerne fra De Europæiske Råd i Essen og Cannes, for at Fællesskabet og de enkelte medlemsstater konsekvent kan orientere deres strategier mod politikker, der kan støtte innovation og virksomhedernes evne til at tage udfordringerne op fra et stadig mere åbent og konkurrencepræget marked, og som også kan beskytte og udbygge vækstens beskæftigelsesmæssige aspekter.

Først og fremmest bør man på grundlag af de principper, der blev fastlagt i Essen, fortsætte samordningen mellem Unionen og medlemsstaterne med henblik på at bekræfte de beskæftigelsesfremmende politikkers centrale betydning. De flerårige programmer, som de enkelte regeringer har udarbejdet, behandlingen af spørgsmålet i Rådets instanser og konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Madrid er vidnesbyrd om Fællesskabets og medlemsstaternes politiske

engagement med hensyn til gennemførelsen af aktive arbejdsmarkeds-
politikker, der kan opveje de strukturelle krisefaktorer, der præger
beskæftigelsessituationen.

Det er det italienske formandskabs opgave på grundlag af konklusio-
nerne fra Det Europæiske Råd i Madrid og de nationale flerårige
programmer at fremme de initiativer, der er nødvendige for at
stabilisere og forbedre de gældende samarbejdsmekanismer og
-procedurer mellem Rådet og Kommissionen, der skal verificere den
faktiske virkning af de politikker, der på nationalt og EF-plan er
vedtaget som opfølgning af de fem punkter fra Essen.

Formandskabet finder det særlig vigtigt, at man aktivt søger at nå
de mål, der blev sat i Essen og Cannes ved at fastsætte fælles ret-
ningslinjer, der skal være vejledende for de nationale beskæftigel-
sespolitikker, fælles indikatorer, der måler effektiviteten heraf,
en handlingsplan, der understøtter dem, og et regelmæssigt tilsyn,
hvorved udviklingen i beskæftigelsen og arbejdsløsheden kan efter-
prøves.

Der bør lægges særlig vægt på uddannelse og erhvervsuddannelse, idet
1996 er det europæiske år for livslang uddannelse, og i betragtning
af, at denne tematik er centralt placeret i Kommissionens hvidbog,
og at tilskyndelsen til at foretage investeringer i erhvervsuddan-
nelse med henblik på at forbedre beskæftigelsesmulighederne er den
første af de foranstaltninger, som Det Europæiske Råd har foreslået.

Formandskabet vil fortsætte den allerede indledte politik og stimu-
lere dialogen med arbejdsmarkedets parter, så der bliver stadig
større enighed om strategierne for forbedring af uddannelsen og
erhvervsuddannelsen, en mere fleksibel arbejdstid, løntilbageholden-
hed og nedsættelse af de indirekte omkostninger, udnyttelse af nye
beskæftigelsesmuligheder og støtte til de svageste grupper for at
bekæmpe uacceptable former for social marginalisering; disse strate-
gier er klart identificeret på europæisk plan og bør iværksættes
konsekvent af regeringerne og af arbejdsmarkedets parter selv.

I denne forbindelse bør der gøres en indsats for at fremme politik-
ken om lige muligheder - i både den private og den offentlige

sektor - såvel internt som udadtil som led i opfølgningen af Peking-konferencen og i overensstemmelse med det nyligt vedtagne mellemfri-stede EF-program.

Det vil så være Rådets opgave at følge Kommissionens handlingspro-gram konkret op i overensstemmelse med traktaten og eventuelt med protokollen om social- og arbejdsmarkedspolitikken ved at udarbejde en organisk lovgivningsramme, som tager udgangspunkt i aftalerne mellem arbejdsmarkedets parter.

En anden EF- forbuds- programmet af det indre gen af de off	strategi med henblik på at støtte væksten og på år 2000, de store transeuropæiske net, rammeprogrammet for forskning, fuldførelsen marked og dets rette funktion, liberalisering af de offentlige tjenester.
---	--

Også i dette perspektiv skal en koordineret aktion fra Unionens og medlemsstaternes side med henblik på gennemførelsen af et integreret system for store infrastrukturnet på transport-, telekommunikations- og energiområdet spille den centrale rolle. Formandskabet vil bestræbe sig på at opnå den endelige godkendelse af retningslinjerne for de transeuropæiske net, hvori de projekter af fælles interesse, der vil kunne få finansiell støtte over fællesskabsbudgettet, skal udpeges, og vil på grundlag af Kommissionens forslag fremme en saglig overvejelse i Rådet og en konstruktiv dialog med Europa-Parlamentet om det spillerum, der eventuelt findes med hensyn til forøgelse af bevillingerne inden for de gældende finansielle over-slag (hvor fordelingen af de disponible midler mellem de store EF-udgiftsområder reguleres), eller eventuelt om behovet for at revi-dere dem.

Sådanne overvejelser er også nødvendige i forbindelse med de af-gørelser, som Rådet skal vedtage for at iværksætte tillægget til fjerde rammeprogram for forskning, der er et andet væsentligt element i Fællesskabets indsats til fordel for den europæiske økonomis konkurrenceevne: Kommissionens forslag med henblik på at

koncentrere de supplerende midler på et meget begrænset antal strategiske mål - af hvilke især støtten til informationssamfundet bør understreges - vil få fuld støtte fra formandskabet.

En uomgængelig forudsætning for en reel udvikling er, at det indre marked fungerer korrekt på grundlag af fælles regler, der sikrer den frie bevægelighed for varer, tjenesteydelser og kapital (samt naturligvis personer) i en åben konkurrenceøkonomi. Liberaliseringen af markederne er en uomgængelig forudsætning for en varig vækst: formandskabet vil prioritere arbejdet med fastlæggelsen af lovgivningsrammen for at sikre liberaliseringen af centrale sektorer som telekommunikation og energi under hensyn til kravet om at garantere en universel tjeneste til rimelige priser, og vil stimulere lovgivningsprocessen men henblik på at fuldstændiggøre EF-retten på de punkter, hvor princippet om gensidig anerkendelse af nationale standarder har vist sig ineffektivt og utilstrækkeligt. Der vil ligeledes blive givet prioritet til de forslag, som Kommissionen forventes at forelægge vedrørende en omfattende kodificering af den eksisterende lovgivning og iværksættelsen af en fornuftig forenklingsproces, der kan befri virksomhederne for overflødige belastninger - som bringer deres konkurrenceevne i fare - uden dog at tilsidesætte hensynene til miljøbeskyttelse, sundhed og sikkerhed, og især uden at skabe risiko for en ny fragmentering af det indre marked.

Der vil blive gjort en koncentreret indsats for at nå de væsentligste mål sideløbende med fremtidsorienterede principdiskussioner på grundlag af Kommissionens forslag

Formandskabet kan endvidere tilslutte sig de grundlæggende prioriteter i Kommissionens lovgivningsprogram; Kommissionen har vist, at den evner at koncentrere indsatsen om væsentlige mål og har omhyggeligt undgået overdreven lovgivning samtidig med, at den har indledt en systematisk bevidstgørelseskampagne over for

offentligheden og de økonomiske beslutningstagere, som er en nødvendig forudsætning for nye initiativer og reformen af de fælles politikker. De dokumenter med forslag og overvejelser, som Kommissionen har forelagt, vil være det vigtigste grundlag for de fremtidsorienterede politiske drøftelser og for at fastlæggelsen eller uddybningen af de fælles politikker eller aktioner vedrørende væsentlige spørgsmål som industriens konkurrenceevne, de små og mellemstore virksomheder, energi, uddannelse, indirekte beskatning og opsparing. Som led i en omfattende økonomisk-social strategi, hvor man bestræber sig på at forene velfærd og velvære, skal Unionens miljøpolitik have en mere global og mindre punktuell karakter, idet der lægges større vægt på det europæiske områdes afgørende rolle og de initiativer, der skal fastlægge nye instrumenter og målsætninger for en hæredygtig udvikling og derfor sikre de nødvendige forbindelser til andre EU-politikker (vedrørende økonomi, beskatning, industri og samarbejde).

I denne forbindelse lægger det italienske formandskab særlig vægt på at indlede drøftelser om revisionen af den femte miljøhandlingsplan og på de retsakter, der forventes fra Kommissionen, og som vedrører en integreret forvaltning af vandmiljøet og bekæmpelse af forurening fra motorkøretøjer.

Der vil blive lagt lige så stor vægt på de kommissionsforslag, som har til formål at sikre en passende repræsentation af de sektorbestemte politikker udadtil via særlige forhandlinger, men især ved forstærket udbygning af tematisk bestemte forbindelser med andre områder af verden, naturligvis først og fremmest de områder, der ligger Central- og Østeuropa og Middelhavsområdet nærmest.

Desuden anser formandskabet det for overordentlig vigtigt at fuldføre reformen af den fælles landbrugspolitik fra 1992 i de sektorer, der har strategisk betydning for EU-Middelhavslandenes landbrug, f.eks. vin, olivenolie samt frugt og grøntsager.

Dette er en nødvendig forudsætning for, at der på grundlag af Kommissionens rapporter kan indledes en indgående overvejelse af det europæiske landbrugs fremtidsudsigter i det 21. århundrede i en situation, hvor den internationale samhandel uundgåeligt vil blive gradvis liberaliseret, og hvor Unionen vil blive udvidet med lande med stærke landbrugssektorer.

BORGERNES EUROPA

Det italienske formandskab vil i det omfang, det er foreneligt med de logistiske og organisatoriske krav, gøre alt for at garantere ligeværdighed for alle unionens sprog i institutionerne. Ligestillingen af sprogene er en fundamental faktor i Unionen og et vidnesbyrd om respekten for alle medlemsstaternes kulturelle identitet. Formandskabet vil bestræbe sig på at forhindre, at der sker forskelsbehandling af sprogene i praksis, og at der gradvis opstår reducerede sprogordninger til skade for enkelte medlemsstater.

De europæiske borgere bør igen kunne betragte Unionen som en garant for frihed og sikkerhed og som en instans, der kan bidrage til udviklingen af den individuelle og kollektive identitet. Den Europæiske Unions politik på områder af stor symbolsk værdi som kultur, ungdom, uddannelse, turisme og sundhed synes i de seneste år at være stødt på vanskeligheder på grund af en alt for mekanisk udlægning af det i øvrigt fundamentale subsidiaritetsprincip. Det italienske formandskab mener, at der på disse områder bør føres en mere effektiv og synlig politik, der fuldt ud tager hensyn til de europæiske borgeres forventninger og til den grundlæggende opgave det er at realisere en stadig snævrere union mellem medlemsstaternes folk.

Det italienske formandskab vil i det omfang, det er foreneligt med de logistiske og organisatoriske krav, gøre alt for at garantere ligeværdighed for alle unionens sprog i institutionerne. Ligestillingen af sprogene er en fundamental faktor i Unionen og et vidnesbyrd om respekten for alle medlemsstaternes kulturelle identitet. Formandskabet vil bestræbe sig på at forhindre, at der sker forskelsbehandling af sprogene i praksis, og at der gradvis opstår reducerede sprogordninger til skade for enkelte medlemsstater.

Konsolidering af et fælles retsligt område for at opfylde det voksende behov for individuel og kollektiv sikkerhed, idet der arbejdes for at få beslutningsprocedurerne til at fungere bedre.

Det er afgørende vigtigt, at der gives begrebet det europæiske statsborgerskab et mere konkret indhold, og især at der sker en afgørende forbedring af det europæiske samarbejde på området retlige og indre anliggender. Formandskabets initiativer under tredje søjle tilsigter at gøre konkrete fremskridt med hensyn til konsolidering af et fælles juridisk område i et forsøg på at fremme udarbejdelsen af udkast til konventioner og fælles aktioner, hvor arbejdet tilsyneladende allerede har nået eller vil kunne nå et tilstrækkeligt udviklingsstadium.

I denne forbindelse agter det italienske formandskab at lægge særlig vægt på spørgsmål som retshjælp, udlevering, bekæmpelse af international organiseret kriminalitet og af korruption, uddannelse af dommere og koordinering af Unionens position i internationale organisationer. For at sikre, at de europæiske borgere virkelig får større velfærd, vil Formandskabet bestræbe sig på at fortsætte indsatsen for at forsvare de borgerlige rettigheder imod enhver form for kriminelle overgreb, idet det vil fremme harmoniseringen af de nationale lovgivninger på området og Europol's arbejde samt forstærke det internationale samarbejde om bekæmpelse af terrorisme. Formandskabet vil heller ikke undlade i fornødent omfang at fremme alle de andre igangværende aktiviteter for så vidt angår politisamarbejde, indvandring og asyl, idet man også vil se nærmere på det nye område vedrørende midlertidig beskyttelse af flygtninge. En mere effektiv politik på disse områder ville opfylde det voksende behov for individuel og kollektiv sikkerhed hos et stadig større antal europæiske borgere. En sådan politik skal bygge på et reelt ønske om at bekæmpe racisme og fremmedhad, ikke kun via principerklæringer, men ved iværksættelse af en handlingsplan, der indebærer oprettelse af et ad hoc-overvågningscenter.

Men den europæiske borger er også direkte interesseret i en udbygning af det civilretlige samarbejde (her tænkes især på fuldbyrdelse af domme i ægteskabssager), i en forenkling af

administrative procedurer og i et effektivt samarbejde på straffelovsområdet, og det italienske formandskab vil derfor vise sådanne spørgsmål passende opmærksomhed.

Det er det italienske formandskabs bestemte hensigt at basere samarbejdet på dette område på mere traditionelle kriterier i institutionel henseende; formandskabet vil derfor så vidt muligt anvende traktathjemlede retsakter (fælles aktioner, fælles holdninger, konventioner) og forsøge at begrænse vedtagelsen af atypiske retsakter som resolutioner, erklæringer og meddelelser. I samme ånd vil det italienske formandskab forsøge at løse det udestående problem vedrørende Dømmestolens rolle inden for Europol-konventionen og de andre konventioner, der for nylig er blevet undertegnet. Desuden vil formandskabet i afventning af regeringskonferencens resultater fortsætte overvejelserne over, hvorledes de gældende beslutningsprocedurer kan forenkles.

EN UNION, DER SPILLER HOVEDROLLEN I DE INTERNATIONALE FORBINDELSER

Slykkelig af Unionens handlingskapacitet udadtil: en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der opfylder behovet for stabilitet i fuld synergi med de instrumenter vedrørende internationalt samarbejde.

Udviklingen af Unionens eksterne dimension er en uomgængelig bestanddel af integrationsprocessen og indtager derfor en overordentlig central plads blandt det italienske formandskabs markesager.

Borgernes tilslutning til fællesskabsprojektet er en direkte målestok for, om dette projekt kan opfylde de virkelige krav, som det europæiske samfund stiller. På tærsklen til år 2000 kræver behovet for stabilitet og sikkerhed, som er vidt udbredt i Europa, at

Unionen markerer sig kraftigt udadtil og optræder meget dynamisk. Denne strategi får særlig betydning i en tid, hvor der opstår stadig flere krisesituationer, og hvor forskellen mellem Nord og Syd bliver stadig mere udtalt, hvilket på dramatisk måde er ved at blive et element, som fører til strukturel instabilitet i den politisk-økonomiske verdensorden.

I denne forbindelse har en effektiv fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik grundlæggende betydning. Den Europæiske Union bør udnytte sin egen handlingskapacitet fuldt ud, gribe mulighederne for at gøre sin stabiliserende indflydelse gældende og overvinde den ubeslutsomhed, som den undertiden har været hæmmet af. Med henblik herpå skal der lægges særlig vægt på to aspekter af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik: den organiske synergi med de aktiviteter udadtil, der henhører under fællesskabskompetencen, og den betydning, der skal tillægges sikkerhedsaspekterne, også via en nøjere analyse af problematikken vedrørende forholdet mellem Den Europæiske Union og Den Vesteuropæiske Union.

Der kan nævnes visse områder, som det italienske formandskab først og fremmest vil beskæftige sig med: det tidligere Jugoslavien og Balkan, Middelhavsområdet og den transatlantiske dialog. Disse mærkesager indgår i en helhedsopfattelse, der bygger på visse hovedretningslinjer, i overensstemmelse med hvilke Unionen ved slutningen af dette århundrede (og i det nye årtusinde) bør definere sine forbindelser udadtil: der bør fastlægges en ny orden for Europa, hvor stabilitet og sikkerhed omsættes til konkret politisk-diplomatisk praksis; de vigtigste partnere på verdensplan skal drages med ind i en global stabiliseringsstrategi; der skal udvikles en ny dynamik i forhold til udviklingsproblemerne.

En efterkrigsstrategi for det tidligere Jugoslavien, hvor Unionen indgår blandt hovedaktørerne i en stabiliserende indsats, der omfatter hele Balkanområdet.

Det tidligere Jugoslavien er en absolut prioritet for Unionens udenrigspolitik, ikke kun på grund af dets betydning for Europas stabilitet, men også fordi det i den offentlige bevidsthed har fået symbolsk betydning som det område, hvor Den Europæiske Unions kapacitet til at handle i international sammenhæng sættes på prøve.

Man kan derfor forestille sig to forskellige handlingsforløb i det første halvår af 1996. Med hensyn til udviklingen i krisen i det tidligere Jugoslavien bør man søge at gennemføre enhver mulig stramning af Unionens politik og lade den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik indgå i fredsprocessen på den mest konsekvente måde. Den rolle, der er tillagt Det Europæiske Fællesskabs Observatørkorps (ECMM) og den europæiske forvaltning af Mostar, vil eventuelt senere kunne udnyttes i denne forbindelse.

I de nylige fredsaftaler fastlægges Unionens rolle som led i en efterkrigsstrategi, der skal genskabe betingelserne for stabilitet, muliggøre sameksistensen mellem de enheder, der vil opstå i området, og "gøre" området "uimodtageligt" for pres udefra. Det er hensigten med denne strategi at forbinde den økonomiske genopbygning med genoprettelsen af den politiske stabilitet og sameksistensen i området. Den "regionale" løsning, der for nylig blev vedtaget i EF, skal omsættes til det konkrete plan, bl.a. via et nyt net af "aftaler" mellem Den Europæiske Union og områdets stater.

I denne forbindelse synes det hensigtsmæssigt at tilstræbe et samvirke mellem De Femtens indsats, støttemodtagerne selv og eventuelt andre berørte aktører som f.eks. Rusland, USA, Japan, Canada, OSCE og Det Centraleuropæiske Initiativ.

En sådan stabilitetspolitik bør imidlertid også omfatte nabostaterne og Balkanområdet som helhed. For så vidt angår navnlig Albanien vil Italien arbejde for, at forhandlingerne om en associering med Unionen snarest indledes med det formål at fremme Tiranas tilnærmelse til Unionen.

Det Middelhavs-området bør fortættres, idet man følger Barcelona-konferencens resultater og sikrer, at Unionen fortsat er aktiv i den mellemøstlige fredsproces.

De religiøse, politiske, økonomiske, sociale og demografiske faktorer gør Middelhavsområdet til et område, der er fyldt med spændinger og kontraster, men også store kraftressourcer og uanede udviklingsmuligheder.

På baggrund af resultaterne fra Barcelona-konferencen og fra Amman-konferencen samt fremskridtene i den mellemøstlige fredsproces synes det muligt at se med større fortrosthed på de udfordringer, som Euro-Middelhavs-samarbejdet stiller. Italien vil sørge for, at den nye Euro-Middelhavs-strategi bliver fulgt konkret og varigt op. I overensstemmelse med de beslutninger, der blev truffet i Barcelona, har vi allerede udvalgt en række prioriterede områder, på hvilke der vil blive taget en række vigtige initiativer. Efter vor opfattelse ligger forudsætningerne for et mere ambitiøst integrationsprojekt rent konkret i samarbejdet mellem forvaltningerne og de økonomiske beslutningstagere.

Det er lige så vigtigt at fremme alle de former for kontakter og møder på alle de niveauer, som kan medvirke til at udvikle en reel dialog mellem kulturer og værdier, der er forskellige, men som på grund af den nuværende udvikling er dømt til en stadig snævrere koeksistens (den europæiske verden og den islamiske verden), idet man således fremmer en bedre gensidig forståelse og rydder ofte falske og ufunderede ideologiske modsætninger af vejen.

Den nuværende mangel på en fællesramme og de alvorlige problemer, der stiller sig i vejen for den regionale integration i området, vil skulle overvindes, idet der indledes en parallel proces, hvor tilnærmelsen til Unionen ledsages af et udviklet samarbejde mellem landene på Middelhavets sydlige bred.

Der bør ses med særlig interesse på udviklingen af dialogen med Tyrkiet under hensyn dels til gennemførelsen af toldunionen, dels til Ankaras betydning i forbindelse med Euro-Middelhavs-initiativet. Dialogen kunne bl.a. medvirke til at forsøge at løse Cypern-problemet især under hensyn til dette lands forventede tiltrædelse af Den Europæiske Union.

Det italienske formandskab er overbevist om, at Unionens deltagelse i den mellemøstlige fredsproces senere vil skulle forstærkes, idet man således bekræfter den eksisterende forbindelse mellem Middelhavsområdet og de europæiske interesser.

Forberede grundlaget for de nye tiltrædelser via en struktureret dialog, hvor man udnytter alle lejligheder til at stimulere samarbejdet og den politiske dialog med Rusland og de øvrige SNG-lande.

Med godkendelsen af førtiltrædelsesstrategien for så vidt angår de associerede central- og østeuropæiske lande og de baltiske lande og fastlæggelsen af det fremtidige forløb af Maltas og Cyperns tiltrædelse har Unionens forbindelse med disse lande antaget en indre værdi, der står i sammenhæng med de store reformer, som Unionen vil skulle gennemføre for at gøre den nye udvidelse mulig. Den udarbejdelses- og overvejelsesproces, der er i gang som led i førtiltrædelsesperioden og den strukturerede dialog, skal fortsættes konstruktivt, også efter de kriterier, der blev opstillet i forbindelse med det italiensk-britiske initiativ: målet er at nå frem til tiltrædelsesforhandlingerne med et klart overblik over de foreliggende problemer. De lande, hvis postkommunistiske overgangsfase har vist sig særlig "problematisk", bør have særlig opmærksomhed. I denne forbindelse vil uddannelsen af de nye ledere på længere sigt være en investering, der udelukkende vil være til gavn for

CØE-landenes tilnærmelse til Unionen; det arbejde, der udføres af Torino-instituttet med hensyn til Østeuropa, giver mulighed for at afholde et "ad hoc"-møde mellem de kompetente ministre.

I det italienske formandskabs halvår vil den politiske dialog med Rusland finde sted i en særlig vanskelig periode, nemlig i tiden mellem parlamentsvalget i december 1995 og præsidentvalget i juni 1996. Denne omstændighed gør det særlig påkrævet, at formandskabet handler med initiativ og forståelse i alle konkrete situationer. Det er stadig bydende nødvendigt at blive ved med at udøve den størst mulige stabiliserende indflydelse på den indre udvikling i Rusland, idet man samtidig på den mest konstruktive måde og via en fortsat dialog påvirker de landets udenrigspolitiske holdninger. I forlængelse af den indsats Unionen har gjort i de seneste år, vil man fortsat søge at fremme alle SNG-republikkernes politiske stabilitet og økonomiske udvikling med det påkrævede engagement. Navnlig det centralasiatiske område, der er af voksende strategisk og økonomisk betydning, vil få den nødvendige opmærksomhed under henvisning til disse staters forsøg på at finde en ny identitet og nye former for udnyttelse af deres økonomiske ressourcer.

En styrkelse dering af de latnamerika, ne mellem Eur	I den transatlantiske dialog, konsoli- derende forbindelser med Indledning af en ny fase i forbindelser pa og Asien
---	--

Resultaterne af topmødet i Madrid gør det muligt at skabe et nyt grundlag for forbindelserne mellem Unionen og USA, som også bør inddrages i Canada. Man skal først og fremmest bekræfte den politiske værdi af den transatlantiske dialog, idet man tværs over Atlanterhavet sender billedet af et Europa, der er en pålidelig og nødvendig samtalepartner. I denne proces vil der også blive lagt den nødvendige vægt på de konkrete problemer vedrørende den nye

multilaterale ramme og på den optimale udnyttelse af det bidrag, som de to partnere kan yde med henblik på konsolidering og udvikling af Verdenshandelsorganisationen. Det bidrag, som Den Europæiske Union og USA kan yde til bekæmpelse af fattigdom og til voksende stabilitet og socio-økonomisk velfærd vil blive tillagt samme betydning. I betragtning af den rolle, den latinamerikanske økonomi spiller på verdensplan, det bidrag, dette område yder til internationale organisationer og til konsolideringen af det multilaterale samhandelssystem samt den høje grad af komplementaritet mellem de respektive økonomisk-produktive systemer er Latinamerika nu en af Unionens vigtigste partnere på verdensplan. I kraft af de historiske og familiemæssige bånd mellem Italien og mange latinamerikanske lande vil det italienske formandskab lægge stor vægt på at konsolidere de eksisterende forbindelser med områdets lande ved at stimulere og udbygge den politiske dialog med Unionen. Ministerkonferencen mellem EU og Rio-gruppen, der afholdes medio april i Bolivia, og ministermødet i Firenze i marts med San José-gruppens lande indgår i denne sammenhang.

Det italienske formandskab tillægger Bangkok-mødet mellem EU og Asien (den 1.-2. marts 1996) den allerstørste politiske betydning. For første gang vil regeringscheferne for ti asiatiske lande og EU's femten lande være samlet ved samme forhandlingsbord for at indlede en ny fase i forbindelserne mellem Europa og Asien. Som led i et partnerskab, der svarer til det, der kendetegner den transatlantiske dialog, agter det italienske formandskab at sikre, at topmødet lægger tilstrækkeligt eftertryk på det bidrag, som styrkelsen af forbindelserne mellem Europa og Asien kan give på verdensplan og i specifikke regionale sammenhænge. Mødet bør endvidere give startskuddet til indførelsen af en udviklingsmekanisme, som gør det muligt også at inddrage andre lande i Europa og Asien-Stillhavs-området, herunder især det indiske subkontinent. Ud over de beslutninger, der bliver truffet på Bangkok-mødet, vil det italienske formandskab arbejde for en harmonisk udvikling i

forbindelserne mellem Unionen og Japan, lægge den fornødne vægt på de politiske og økonomisk-kommercielle aspekter og undersøge muligheden af at afholde det årlige topmøde mellem EU og Japan i første halvår af 1996. Det er af meget stor betydning, at Kina i videst muligt omfang inddrages i de multilaterale politiske og økonomiske organisationers arbejde, og at Kina integreres fuldstændigt i processen til internationalisering af verdensøkonomien. Formandskabet agter at bidrage til at nå disse mål på baggrund særligt af de yderst vigtige løbende forhandlinger om Kinas tiltrædelse af WTO. Som led i den dialog, der blev indledt i juni 1995, vil formandskabet desuden fortsat overvåge den politiske situation i Kina, især med hensyn til menneskerettighederne.

Unionens rolle i styrkelsen af WTO som grundlag for det multilaterale handelssystem

Verdenshandelsorganisationen er på vej til at blive grundlaget for det multilaterale handelssystem. Det italienske formandskab vil sætte yderligere gang i denne proces og yde sit bidrag til at konsolidere organisationen og fortsætte udviklingen af dens rolle. Man bør nøje følge gennemførelsen af Marrakech-aftalerne, de vigtige tiltrædelsesforhandlinger, der er i gang særlig med Kina og Rusland, og den positive afslutning af de vigtige sektorbestemte aftaler, der endnu ikke er afsluttet.

I løbet af første halvår af 1996 vil endelig det forberedende arbejde til 1. WTO-ministerkonference i december 1996 i Singapore gå ind i sin afgørende fase. Det italienske formandskab vil påbegynde forberedelsen af konferencen på en konkret måde og tilstræbe en "realistisk" og gradvis udvikling af de muligheder, der ligger i Marrakech-aftalerne.

Er der behov for udviklingssamarbejde politisk, der kan give økonomiske svar på politisk økonomiske kriser og konflikter?

Udviklingssamarbejdet med landene i den tredje verden skal have politiske, økonomiske og humanitære mål og fremme social retfærdighed. I bevidstheden om den alvorlige karakter af de politisk-økonomiske krisesituationer, som forekommer i alle verdensdele, agter det italienske formandskab at give disse mål den højeste prioritet, også ved at fremme drøftelserne om EF-samarbejdsinstrumenter.

Midtvejsrevisionen af IV. Lomé-konvention har medført markante forbedringer af samarbejdet mellem Unionen og landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet. I forbindelse med de ovennævnte mål vil det italienske formandskab sørge for, at alle de muligheder, der ligger i dette instrument, bliver tilstrækkeligt udnyttet, især med hensyn til udnyttelsen af Den VIII. Europæiske Udviklingsfonds midler, som Italien på afgørende måde har bidraget til at forøge. Møderne i AVS-EØF-forhandlingskonferencen på ministerplan og i Den Paritetiske AVS-EØF-forsamling, der afholdes i første halvår af 1996, vil være en god lejlighed til at verificere de fremskridt, der er gjort.

For så vidt angår Afrika vil man ud over at fortsætte den indsats, der er blevet indledt af det franske formandskab med henblik på en dialog mellem EU og CAU vedrørende forvaltning og forebyggelse af konflikter, forsøge at efterkomme Angolas og Mozambiques ønsker om en intensivering af den politiske dialog med EU. Man vil også fortsætte initiativet vedrørende indkaldelse til en konference om området omkring de store søer, der blev vedtaget på Det Europæiske Råd i Cannes.

I denne sammenhæng er Italien overbevist om, at en styrkelse af forbindelserne mellem Unionen og Sydafrika kan bidrage til den omstillingsproces, der er i gang i dette land, idet man søger at udnytte dens virkninger til at skabe større stabilitet i Afrika.

Det italienske formandskab vil endelig sørge for, at verdensoffentligheden ikke glemmer den hårdt prøvede befolkning i Somalia, bl.a. for at sikre den nødvendige tilførsel af humanitær bistand. Som led i en regional løsning på områdets problemer vil man også se på hvilke initiativer, der bedst vil kunne sætte nyt liv i IGADD's arbejde. Andre alvorlige krisesituationer vil få samme opmærksomhed.

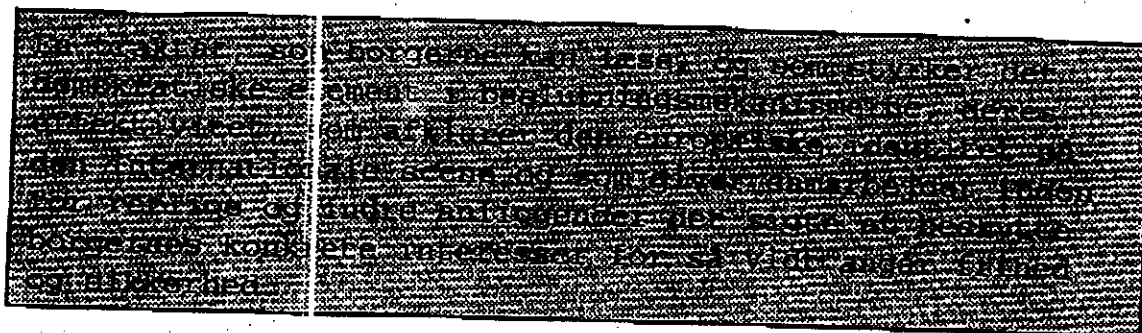
REGERINGSKONFERENCEN

Det er en nødvendig forudsætning for de kommende udvidelser, at forhandlingerne om institutionelle ændringer indledes.

Det grundlæggende ønske om at bringe Den Europæiske Union nærmere til borgerne og at få dem til at føle, at det forholder sig sådan, både for så vidt angår dens grundlæggende principper og dens konkrete handlinger, bør være grundlaget for de forhandlinger, der vil blive ført på regeringskonferencen. Det italienske formandskab agter at tage udgangspunkt i forhandlingerne om reform af institutionerne, idet den mener, at en sådan reform er forudsætningen for inden århundredets afslutning at nå de øvrige væsentlige mål, som er knyttet til udvidelsen og uddybningen af Unionen.

Konferencen vil skulle forsøge at råde bod på de mangler og ufuldstændigheder, som den nuværende traktat har vist sig at være behæftet med, og samtidig forberede jorbunden for de kommende udvidelser på mellem- og lang sigt. Ved tilrettelæggelsen af arbejdet på konferencen vil formandskabet tage udgangspunkt i den opfattelse, som deles af et betragteligt antal borgere i medlemsstaterne, nemlig at mange vanskelige problemer kun kan løses på europæisk plan.

På grundlag af Refleksionsgruppens rapport og konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Madrid har det italienske formandskab til hensigt klart at indkredse de nøglespørgsmål, der vil skulle behandles under revisionsdrøftelserne.

Udarbejdelsen af en traktat, som borgerne kan læse - bl.a. ved at samle og forenkle de gældende tekster - bør medføre, at de institutionelle mekanismer, deres virkemåde og anvendelse fastlægges meget nøjagtigt i forhold til de nationale og regionale instanser. En styrkelse af beslutningsprocessernes demokratiske karakter og effektivitet er også et af hovedformålene med revisionen. Allerede nu mærkes behovet for tilpasninger, som kunne give Unionens institutioner mulighed for at tage sig effektivt af problemer, som direkte berører borgerne og virksomhederne. Med henblik på udvidelsen er det uomgængeligt nødvendigt, at der indføres bestemmelser, som gør beslutningsprocessen erklære; dette er også i ansøgerlandenes interesse, idet disse har ytret ønske om at tilslutte sig en europæisk union, som bevarer de træk intakte, som dens udvikling og succes bygger på.

Udvikling af Unionens evne til at optræde som kohærent og ansvarlig hovedaktør på den internationale scene er et andet af konferencens hovedelementer. På dette område bør man tilstræbe større effektivitet inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, både med hensyn til planlægningskapacitet og strategisk kapacitet, effektiv gennemførelse og endelig med hensyn til den interne synlighed (over for den europæiske opinion) og den eksterne synlighed (i alle internationale fora). Bestræbelserne på at forlene den fælles udenrigspolitik med en egentlig sikkerhedskomponent gennem en styrkelse af

båndene mellem Den Europæiske Union og WEU vil også være af særlig betydning.

Af hensyn til Unionens legitimitet bør det europæiske borgerskab have mere fylde og indhold, de dermed forbundne rettigheder og garantier bør specificeres højere, og den mere og mere udbredte følelse af, at der eksisterer et sikkerhedsunderskud, bør imødegås. Borgerne føler et stærkt behov for kontrol med migrationsstrømmene og problemerne i forbindelse med asyl: manglen på en effektiv reaktion på det rent nationale niveau og den vedvarende mangel på troværdige aktionsmidler på unionsplan ender med at bevirke en voksende usikkerhedsfølelse, som derefter giver næring til den racistiske og fremmedfjendske propaganda i alle medlemsstater. Samarbejdet om retlige og indre anliggender bør således revideres i lyset af de erfaringer, der er høstet efter Maastricht-traktatens ikrafttræden med det hovedformål at mindske den nuværende divergens mellem de europæiske institutioner og borgerne, således at man undgår, at borgerne oplever en fremmedgjorthed over for fjerne og ineffektive mekanismer, og i stedet lever aktivt med i beskyttelsen af konkrete friheds- og sikkerhedsinteresser.

En sikkerhedskonference, som lige fra begyndelsen inddrager den offentlige mening.

Graden af accept af den kommende traktat afhænger ikke blot af, at der udarbejdes en klarere tekst og hurtigere procedurer, men regeringskonferencen bør også finde sted på en mere gennemsigtig måde. De nationale parlamenter, foreninger og de enkelte borgere bør have adgang til de vigtigste oplysninger om forløbet af revisionsforhandlingerne, således at det undgås, at debatter og diskussioner først finder sted i ratifikationsfasen. Drøftelsen af traktatrevisionen må ikke være resultatet af en opsummering af femten interne debatter, men skal have et europæisk præg. Med henblik herpå vil det

italienske formandskab bestræbe sig på at sikre relevant information om regeringskonferencens arbejde og anmode om, at Europa-Parlamentet bliver tilsluttet drøftelserne efter de samme retningslinjer som Refleksionsgruppen.
